

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 41Em/4/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214219848
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1214219848.3

Uznesenie

Okresný súd Bratislava II vo veci výkonu rozhodnutia o styku s maloletými deťmi Z. H., T.. XX.XX.XXXX, a H. H., T.. XX.XX.XXXX, bytom u povinnej, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, Vazovova 7/A, Bratislava o návrhu oprávneného: V. H. H., T.. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, H., zastúpený JUDr. Zdenkou Lánikovou, advokátkou so sídlom Grösslingova 8, Bratislava, proti povinnej V. H., T.. XX.XX.XXXX, bytom M. X, H., zastúpená JUDr. Pavlom Čičmancom, advokátom so sídlom Prievozská 14/A, Bratislava, takto

rozhodol:

Súd návrh oprávneného na výkon rozhodnutia rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 25P 33/2014-91 zo dňa 23.06.2014 **z a m i e t a**.

Súd návrh oprávneného na zastavenie výplat prídavkov na maloleté deti: Z. H., T.. XX.XX.XXXX Z. H. H., T.. XX.XX.XXXX povinnej **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Oprávnený sa návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava IV dňa 29.07.2014, postúpeným tunajšiemu súdu dňa 13.8.2014, domáhal proti povinnej nariadenia výkonu rozhodnutia o úprave styku s maloletými deťmi Z. Z. H. z dôvodu, že povinná neplní rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 23.06.2014, č.k. 25P 33/2014-91, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.6.2014 a vykonateľnosť dňa 16.7.2014 v časti výživného a dňa 30.6.2014 v ostatnej časti. Oprávnený ďalej uviedol, že v konaní o zmenu zverenia maloletých detí, vedenom pod č.k. 24P 33/2014, po tom čo sa o mal. deti staral sám po dobu takmer 6 rokov, pristúpil k uzatvoreniu uvedenej rodičovskej dohody výlučne z dôvodu, aby ďalšie súdne konanie a dokazovanie nespôsobovalo deťom zbytočný stres. Oprávnený dával do pozornosti vyjadrenia povinnej na pojednávaní v uvedenej veci, kde styk nežiadala upraviť vôbec s argumentáciou, že "v minulosti sme sa na styku detí vždy dohodli a rovnako sa dohodneme i teraz". Predpokladal, že povinná bude dodržiavať súdom upravený styk a nebudú vznikať žiadne spory. Povinná však bez ohľadu na skutočný záujem mal. detí tieto manipuluje a nahovára proti nemu, nekomunikuje a nedodržiava súdne rozhodnutie. Oprávnený mal s maloletými deťmi vždy veľmi dobrý vzťah, staral sa o dcéry od rozvodu manželstva, kedy mu boli zverené. Po doručení rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 23.6.2014 povinná bez akéhokoľvek predchádzajúceho upozornenia išla k jeho rodičom, kde sa maloleté deti nachádzali a bez akéhokoľvek dôvodu ich odtiaľ zobrala a viac mu nedovolila akýkoľvek kontakt s nimi. Povinnú sa márne snažil kontaktovať telefonicky, nereagovala ani na SMS správy a dokonca jeho právnenému zástupcovi v telefonickom rozhovore uviedla, že sa k veci vôbec vyjadrovať nebude, "nech sa obracia na jej právneho zástupcu". Z dôvodu protiprávneho konania matky bol oprávnený nútený domáhať sa svojich rodičovských práv súdnou cestou, a to výkonom rozhodnutia v zmysle § 251 ods. 1 a § 272 a nasl. zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok nariadením odňatia detí matke v hodinách určených pre styk maloletých detí s oprávneným a ich odovzdania na vymedzený čas oprávnenému. Súčasne žiadal, aby súd povinnú

zaviazal k náhrade trov konania v zmysle § 142 a nasl. O.s.p. a trov výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí v zmysle § 273d O.s.p.. Na pojednávaní dňa 26.05.2015 oprávnený podal návrh na zastavenie výplat prídavkov na deti povinnej vzhľadom na nerealizovanie styku.

Povinná vo svojom vyjadrení zo dňa 20.02.2015 uviedla, že dňa 28. októbra 2014 boli maloleté dcéry s oprávneným - konkrétne v čajovni a dňa 30. októbra 2014 v NTC, hrali badminton. Dňa 31. októbra 2014, keď prišla povinná popoludní po 15.45 hod. z práce domov, mladšia dcéra mala hnačky a staršia dcéra bola prechladnutá. Pretože praktická lekárka v piatok popoludní o takomto čase už neordinuje, snažila sa zdravotný stav maloletých dcér zlepšiť vlastnou opaterou, keďže pracuje ako zdravotná sestra u praktického lekára v zdravotníctve. K dátumom 04.11., 06.11., 11.11., 13. až 15.11., 27.11. až 29.11.2014 uviedla, že oprávnený si priznané práva rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn.: 25P/33/2014 vykladá a realizuje doslova šikanóznym spôsobom. Počas konania pred Okresným súdom Bratislava IV povinná prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu poznajúc náročný pracovný program oprávneného navrhovala neupravovať podrobne stretávanie sa maloletých dcér s oprávneným a chcela, aby toto zostalo neobmedzené na základe ich vzájomnej dohody, ako to bolo do vyhlásenia rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn.: 25P/33/2014 dňa 23. júna 2014. Oprávnený trval na podrobnej úprave stretávania sa s maloletými dcérami, jeho správanie je absolútne nezodpovedné, nakoľko nedodržiava právoplatné a vykonateľné rozhodnutie vo výroku o stretávaní sa s maloletými dcérami, ktoré sám navrhol. Oprávnený sa správa sebecky k maloletým dcéram, za deťmi príde podľa toho ako sa mu to hodí, hoci sú pripravené na stretnutie. Vôbec si neuvedomuje, že staršia dcéra je vo veku dospievajúcej slečny, ktorá nemá problém prispôbiť si svoj program tak, aby sa s oprávneným stretávala, ale ak on svojím konaním tento program nabúra, je len logické, že uprednostní svoj program.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 23.06.2014, č.k. 25P 33/2014-91, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.6.2014 a vykonateľnosť dňa 16.7.2014 v časti výživného a dňa 30.6.2014 v ostatnej časti, súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej boli maloleté deti Z. H. a H. H. zverené do osobnej starostlivosti matky, súd oprávnil oboch rodičov maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, otec sa zaviazal prispievať na výživu mal. Z. výživným v sume 200 eur mesačne a na výživu mal. H. v sume 100 eur mesačne. Súd oprávnil otca stretávať sa s maloletými deťmi Z. Z. H. každý týždeň v utorok a vo štvrtok v čase od 16.00 hod. do 20.00 hod. a každý párný kalendárny týždeň v čase od piatka od 17.00 hod. do nedele do 19.30 hod. s výnimkou letných, zimných, Veľkonočných a jarných prázdnin. Počas prázdnin súd oprávnil otca stretávať sa s maloletými deťmi každý rok v čase od 09.00 hod. dňa 1.7. do 19.00 hod. dňa 31.7., každý nepárny rok v čase od 09.00 hod. v prvý deň školských zimných

prázdnin do 19.00 hod dňa 25.12. a každý párný rok v čase od 09.00 hod. dňa 26.12. do 19.00 hod. dňa 1.1. nasledujúceho roka, každý párný rok v čase od 17.00 hod. v stredu, ktorá predchádza Veľkonočným prázdninám do 19.00 hod. v utorok, ktorý nasleduje po Veľkonočnom pondelku, každý nepárny rok v čase jarných prázdnin od 09.00 hod. v prvý deň jarných prázdnin do 19.00 hod. v posledný deň jarných prázdnin s tým, že otec si maloleté deti prevezme a po ukončení styku vráti v mieste bydliska matky a matka je povinná maloleté deti k styku riadne pripraviť.

Výzvou zo dňa 17.09.2014 tunajší súd vyzval v zmysle § 273 ods. 3 O.s.p. povinnú na dobrovoľné plnenie rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č.k. 25P/33/2014-91 zo dňa 23.06.2014 s upozornením o následkoch v prípade neplnenia exekučného titulu podľa § 273 O.s.p. a o možnosti uloženia pokuty vo výške 200 eur.

Podaním doručeným súdu dňa 18.12.2014 oznámil oprávnený, že povinná naďalej nerešpektuje právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu a naďalej pretrvávajú problémy s realizáciou styku. Niekoľkokrát mu neboli deti vydané s odôvodnením, že sú choré (28.10.2014, 30.10.2014). Dňa 30.10.2014, keď prišiel pre zdravú mal. H., nebola ani ona ani matka doma, nakoľko mala vlastný program. O tejto skutočnosti nebol dopredu upovedomený. Dňa 31.10.2014 oprávnenému neboli dcéry vydané na víkend. Prišla mu sms s informáciou, že maloleté deti sú choré a nemá s nimi na víkend rátať. V piatok 14.11.2014 sa neskoro večer vrátil zo služobnej cesty z Fínska. S deťmi preto nemohol využiť styk v dňoch 4.11., 6.11., 11.11., 13.11., o čom bola povinná dopredu upovedomená. Súčasne ju upozornil (2x), že pre neskorý návrat zo služobnej cesty pre deti nemôže prísť v piatok 14.11. o 17.00 hod. s tým, že deti vyzdvihne v sobotu 15.11. o 09.00 hod. V sobotu 15.11.2014 mu povinná odmietla vydať maloleté deti s poznámkou, že majú iný program, o čom dopredu nevedel. Vo štvrtok 27.11.2014 oprávnený povinnej aj deťom oznámil, že pre deti nemôže prísť v piatok 28.11.2014 o 17.00 hod. pre pracovné zaneprázdnenie do večera a že ich vyzdvihne v sobotu 29.11.2014 ráno o 09.00 hod. V sobotu mu povinná deti nevydala, nereagovala na zvonenie domového zvončeku, nedvíhala telefón. Podaním zo dňa 12.03.2015 oprávnený oznámil, že ani po doručení výzvy súdu matke sa jeho styk s maloletými

deťmi nerealizuje. Povinná sústavne nahovára deti proti nemu a kontakt s deťmi oprávnenému prekázal pod rôznymi zámienkami a výhovorkami. Uviedol, že dňa 28.10.2014 s deťmi vôbec nebol, nebol s nimi v čajovni (čajovňa má kamerový systém, ktorý tvrdenie matky jednoznačne vyvráti). Rovnako dňa 30.10.2014 s deťmi nemal umožnený styk, nebol s nimi hrať bedminton v NTC. Dňa 20.1., 22.1. a 23.1.2015 mu povinná odmietla vydať deti s odôvodnením, že mal. H. je chorá a mal. Z. bolí noha, pričom G. bola riadne v škole. Dňa 27.1.2015 povinná neumožnila styk s deťmi s odôvodnením, že mal. H. údajne bolí hrdlo, styk s mal. Z. oprávnenému odmietla bez udania dôvodu. Dňa 3.2.2015 oprávnenému nebol umožnený styk s deťmi s odôvodnením, že deti sa údajne doliečujú, pričom však riadne chodili do školy a cestovali mestskou hromadnou dopravou. Dňa 5.2.2015 opätovne nebol umožnený styk s deťmi s odôvodnením, že deti sa doliečujú. Cez víkend 6. až 8.2.2015 mu nebol umožnený styk s deťmi s rovnakým odôvodnením, že deti sa doliečujú. V dňoch 2. 3. až 8.3. 2015 mu povinná odmietla vydať deti na jarne prázdniny z dôvodu, že dcéry sa ho boja, čo je absurdný výmysel povinnej. Povinná sa správa arogantne a bezohľadne, negatívne ovplyvňuje deti a nahovára ich proti oprávnenému, neumožňuje mu styk s nimi, v uvedených prípadoch mu vopred vôbec nedala informáciu, že oprávnenému nemieni umožniť styk s deťmi, pričom oprávnený si zariadil svoj program tak, aby pre deti mohol prísť, avšak bezvýsledne. Povinná pristupuje veľmi necitlivo najmä k mal. H., túto dokonca necháva vysvetľovať oprávnenému nezmyselné dôvody, prečo nemôžu byť deti s ním. Uvádza, že skutočnou príčinou zmeny správania sa povinnej je skutočnosť, že po období, čo sa sám po dobu šiestich rokov staral o obe mal. deti, ktoré mu boli rozhodnutím súdu zverené (od roku 2008 do 2014), nadviazal známosť s inou ženou, s ktorou pred krátkym časom uzatvoril manželstvo a čaká narodenie dieťaťa. Povinná sa nevie zmieriť s touto skutočnosťou a jej žiarlivosť prerastá do takých rozmerov, že deti vedie k nevráživosti a nenávisťi voči oprávnenému, napriek tomu, že má stále veľmi hlboký citový vzťah k obojmu mal. deťom a eminentnú snahu o jeho zachovanie. V záujme zachovania dobrých vzťahov so svojimi deťmi a v záujme zachovania dobrých rodinných vzťahov medzi jeho rodinou a mal. deťmi v roku 2014 kúpil celoročne obývatel'nú chatu v Y., aby sa tam mohli cez víkendy, či prázdniny pokojne stretávať s dcérami, či starými rodičmi, bratrancami a pod. Strávili tam už s dcérami krásne chvíle počas vianočných prázdnin, či počas pár víkendov, kedy mu styk s dcérami bol umožnený. Uviedol, že obe maloleté deti by mali ku nemu dobrý vzťah, ak by povinná denne na nich nepôsobila negatívne a nenahovárala ich proti nemu a jeho terajšej manželke.

V priebehu konania, na pojednávaní dňa 26.5.2015 oprávnený uviedol, že styk s deťmi mu naďalej nie je umožnený. Od novembra 2014 do marca 2015 sa stretnutia realizovali len niekedy. Od 2.3.2015 mu povinná odmieta umožniť stretnutia. Dňa 24.2.2015 pri stretnutí s deťmi sa mal. Z. opakovane pýtala, kedy ju vezme na adresu svojho trvalého bydliska, kde býva s manželkou. Povedal, že ju tam nevezme, pretože nemá dobrý vzťah s jeho manželkou. G.Š. to prijala, bola pokojná. Mali normálny deň. Pri stretnutí dňa 26.2.2015 bola od počiatku konfliktná, odvrkla na otázky, bola drzá a útočivá. Mali ísť do čajovne, kde nakoniec nešli. Keď sa jej na niečo pýtal, odpovedala drzo "veď počkaj na súde". Vzhľadom na takéto správanie dal jej na výber, že buď bude normálna alebo nech ide domov. Odišla domov. S H. mali normálny deň. V ten večer mu podvečer zavolať telefonicky policajný dôstojník, ktorý sa pýtal na súvislosti, či dcéru poslal samu domov. Popísal mu kontakt s dcérou a vysvetlil okolnosti. Vzhľadom na vek dieťaťa, ktoré je dávno samostatné, poslal ju domov. So G. sa rozlúčil okolo 19.00 hod., potom jej viackrát telefonoval, ale nezdvihala telefón. Mala ho vypnúť. Povinnej netelefonoval. Oprávnený potvrdil, že párkrát sa stalo, že nemohol prísť pre dcéry pre pracovnú vyťaženosť, žiadal o stretnutia napr. v sobotu. Snažil sa s deťmi stretávať tak, ako je nariadené súdom. V čase, kedy boli deti zverené do jeho starostlivosti, stávalo sa, že matka bola v kontakte len s jednou z nich, alebo ich neprivedol v čase určenom. Staršia dcéra prišla domov aj sama.

Povinná vo výpovedi uviedla, že maloleté deti odmietajú ísť na stretnutia s otcom od rozhodnutia, kedy bol upravený styk. Vždy ich presviedčala a vysvetľovala nutnosť vykonávania stretnutí s otcom tak ako je určené súdom. Nevie sa vyjadriť k dôvodu odmietania, žiadala o vypočutie mal. detí. Potvrdila, že od 2.3.2015 sa deti s oprávneným nestretli. Odmietajú stretnutia od 26.2.2015, kedy priniesol otec mal. H. vo večerných hodinách, zistila, že G. neprivedol. Povedal, že ju poslal preč, pretože sa nezachovala k nemu zdvorilo a slušne. Spolu s H. a jej starým otcom išli na políciu ohlásiť nezvestnosť G.. H. počula ako otec do telefónu policajtom povedal, že G.Š. odišla sama. H. hovorila, že otec klame. Rozsudok o úprave styku bol vyhlásený dňa 23.6.2014, od 1.7.2014 mali byť deti s otcom. Boli však u starých rodičov zo strany otca, prišla ich vyzdvihnúť, pretože nemali byť u starých rodičov, ale s otcom. Povinná potvrdila, že právna zástupkyňa oprávneného ju vyzývala, aby deti odovzdala oprávnenému. Nemala vedomosť o tom, že oprávnený mal v júli zaplatenú dovolenku s deťmi.

Zo zápisnice o trestnom oznámení OR PZ v Bratislave zo dňa 26.02.2015 je zrejmé, že povinná podala na oprávneného trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia, nakoľko dňa 26.02.2016 v zmysle rozsudku 25P/33/2014 zo dňa 23.06.2014 otec matke nevrátil obe maloleté deti na mieste ich trvalého pobytu. Matke vrátil len maloletú H., pričom maloletú Z. počas vykonaného styku poslal preč. Svoje konanie otec ospravedlňoval tým, že maloletá Z. sa počas výkonu styku správala nezdvorilo a arogantne.

Zo správy Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, referát Bratislava II zo dňa 03.09.2015 súd zistil, že pracovníci úradu vykonali pohovor s maloletou H. H., ktorá uviedla, že naposledy sa stretli s otcom asi v marci 2015. S otcom sa nechce stretávať, nakoľko otcova priateľka ju bije (napr. jej dala facku, raz v reštaurácii). Otec to nevidel a ani mu to nepovedala. Otcova priateľka jej robí zle, slovne ju napáda. Maloletá uviedla, že má pocit, že otec o ňu nejaví záujem a ani sa im dostatočne nevenuje, keď s ním boli spolu, mal často zlú náladu a nebol to otec, ktorého si pamätá ešte pred rozvodom. Mal. Z. uviedla, že odkedy má otec priateľku, odzrkadlilo sa to na jeho správaní voči nej a sestre, vzťah s nimi sa zhoršil. Jej vplyv na ich otca obe vnímali čoraz viac intenzívnejšie, čo sa prejavovalo na jeho správaní k nim v negatívnom svetle. Matka v tom čase nemala trvalý pobyt ani podmienky, aby boli u nej, až keď sa presťahovala k starým rodičom, tak si ich zobrala. Odkedy boli u matky, otec dosť často nedodržiaval súdom určený styk a v čase, kedy sa s nimi mal stretnúť, poslal sms správu, že nemôže prísť, lebo je na služobnej ceste, alebo vôbec neuviedol dôvod. Ak sa stretli, čas trávili mimo bytu, chodil s nimi do čajovne, kde sa aj mali učiť. Stalo sa, že pri stretnutí začal bezdôvodne osočovať, že je drzá a má sa nad sebou zamyslieť. Potom ju poslal spreď čajovne domov, keď sa nevie slušne správať. Nebola drzá, ani protivná. Potrebovala si prevetrať hlavu a bola v meste s vypnutým telefónom, mame otec vrátil len sestru a vôbec sa nestaral, kde je ona. Mama ju potom hľadala cez políciu. Niekedy im otec dával pracovné úlohy na upratovanie. Vôbec sa ich nepýtal, či niečo potrebujú, neurobil im žiadny program. Mal. Z. ďalej uviedla, že situácia sa zhoršila, keď sa otcovi s manželkou narodil ich syn I., nevenoval sa im a nemal o ne záujem. Otec im začal robiť naprieky, bral im mobilný telefón a zakazoval im komunikovať s matkou, prípadne odpájal aj pevnú linku. Keď bola sestra chorá, neoznámil to matke. Otec jej nekúpil ani hygienické potreby, keď mala svoje dni. V čase, keď už boli u matky a stretli sa s otcom, prebiehali stretnutie v čajovni, keď sa opýtala otca, prečo nie sú v byte, odpovedal, že byt sa prerába. V tom čase totiž otec predal jeden byt a kúpil iný. Z. uviedla, že to pochopila tak, že jeho žena si neželala návštevy v tomto byte, pretože je celý na jej meno, čo si zistili na katastrálnom portáli. Mal. Z. rozprávala spontánne, H. počas rozhovoru striedavo plakala.

Podaním zo dňa 15.12.2015 doručeným súdu dňa 16.12.2015 povinná oznámila súdu, že tvrdenia oprávneného o manipulácii maloletých detí povinnou ako i nepriaznivého vplyvu povinnej na vývoj maloletých dcér spočívajúceho k nabádaniu k nevráživosti detí k oprávnenému ako i ku klamstvám a nepravdivým výpovediam sú zavádzajúce a žiadnymi dôkazmi nepreukázané. Poukázala na obsah zápisnice o vykonanom pohovore s maloletými deťmi. Uviedla, že oprávnený sa mal dňa 28.05.2015 o 14.00 hod. stretnúť s maloletými deťmi Z. Z. H., poslal povinnej sms správu s tým, že sa s maloletými nestretne. Od toho dátumu neprejavil záujem o styk s dcérami žiadnym spôsobom.

Súd pristúpil k výsluchu mal. Z. H. Z. H. H. dňa 13.4.2016. Maloletá H. uviedla, že vie, prečo prišla na súd, kvôli otcovi. Nechce sa s otcom stretávať, nevidela ho už rok. Predtým ho čakala, keď mal prísť, ale viackrát neprišiel. Otec má priateľku a syna, ktorého ešte nevidela. Vie od babky /otcovej mamy/, že budú mať v septembri ďalšie bábätko, ukazovala im veci pre bábätko. Barbora uviedla, že videla ako otec bil G., bála sa. Boja sa ho obidve. G. sa s otcom pohádala raz v čajovni kvôli bytu, lebo otec povedal, že kúpil byt spolu s priateľkou, ale G. videla, že byt nie je jeho, ale jej. Kričal na ňu a povedal jej, že ďalej s nimi nepôjde, poslal ju preč. Myslela si, že je doma, ale domov neprišla. Keď ju priviezol otec domov, mama sa ho pýtala na G., otec nastúpil do auta a odišiel. S mamou bola na polícii ohlásiť, že sa stratila jej sestra. G. sa vrátila domov večer o 23-tej hodine. H. uviedla, že nechce ísť s otcom ani na zmrzlinu. Vadí jej, že jeho priateľka u farára povedala, že je jej biologická mama. Sama jej to povedala. Ona bola s otcom u farára a chcela, aby ju poznal. Nešla by s otcom ani na hodinu poobede cez víkend. Nestretáva sa s otcom ani u babičky, idú k nej vtedy, keď tam otec nie je. Otec sestre nekúpil jej ani potrebné hygienické veci, musela kúpeľňu uvoľniť jeho priateľke. Cez víkend sa museli učiť. Musela chodiť s otcom a jeho priateľkou do kostola, aj keď nechcela. Jeho frajerka vypínala pevnú linku, aby sa im mama nedovolala. Nechodí na žiadne krúžky, nebavili ju. Otec ju nútil chodiť na výtvarnú, informatiku a na školu angličtiny. Otec povedal, že sa necíti v G. prítomnosti bezpečne, preto ich do bytu nezoberie.

Mal. Z. uviedla, že naposledy videla otca dňa 17.3.2015 na mamine narodeniny. Otec jej odvtedy netelefonoval. Neposlal jej správu ani na narodeniny a meniny. Určitú dobu nebol v kontakte s babkou zo strany otca. Babka ich pozvala k nej, lebo bola u nej jej dcéra z Holandska. Dala ich dokopy, lebo aj jej dcére bolo ľúto, že sa nestretávajú.

Babka povedala, že otec sa zmenil, nič iné im nezostáva, nechcú sa dožiť konfliktu v rodine. Babka s tetou im hovorila, že otec povedal, že ak bude s nimi, neukáže jej syna. Povedal, že mal starú rodinu a má novú rodinu, starú rodinu už stratil. Odkedy mal otec priateľku, správa sa inak. Jeho priateľka je o 17 rokov mladšia od neho, otec robí to, čo chce ona. V minulosti jej ublížil, napr. keď som telefonovala s kamarátkou, zobral jej mobil, povedal, že teraz sa má rozprávať s ním. Dal jej facku. Ak doniesla horšiu známku ako jednotku, zobral jej mobil. Priateľka mu vždy hovorila, akú mala ona doma výchovu, odvtedy to robí tak aj on. Keď mala H. prvé prijímanie, mama o tom nevedela, otec jej to nepovedal. Otec ju prihlásil k farárovi, ona mame povedala o prvom svätom prijímaní, mama si to zisťovala, pretože o ničom nevedela. Farár bol prekvapený, že ona je mama. Asi ako mamu uviedol otec priateľku, ktorá to za mamu podpísala. Na prijímaní bola nakoniec aj mama. Pri jednom konflikte otec povedal, že ak budú zverené mame, urobí všetko pre to, aby sa mali najhoršie. Bolo to ešte v období, keď mama podávala návrh na súd na zverenie do jej starostlivosti. Predtým mohla mama chodiť pre nich do jeho bytu. Odkedy má priateľku, chodili do čajovne, nezobral ich do jeho bytu. Pýtala som sa ho na to. V čajovni sa učili, bolo tam slabé svetlo. Otec ju klamal ohľadne bytu. Zistila si cez priateľovu mamu, ktorá pracuje v realitnej kancelárii, že byt je napísaný na otcovu priateľku. Stále rozprával, že byt nie je hotový. Oddaľoval to, aby do bytu išli. Povedala mu, že asi je byt napísaný na jeho frajerku a neželá si, aby tam chodili. Otec sa nahneval a poslal ju preč, túlala sa. Keď si večer zapla mobil, zistila, že ju volali policajti, zľakla sa. Je jej ľúto, ako sa otec chová. Robí všetko ako povie jeho už terajšia manželka. Manželke kupuje drahé veci, napr. kabát Desigual, ktorý stojí 300 eur. Od babky vedia, že jeho manželka rodila v nemocnici Koch, za pôrod sa tam platí 1.200 eur. Im posielala 300 eur, z toho sa nedá. Nemôžu ani nikde ísť na dovolenku, pritom otec má vysoký plat. Keď chodili k otcovi, sestra sa musela stále učiť, upratovali mu. Cez víkendy sme boli u neho doma, každý druhý víkend. Brával ich aj na chatu v Y., kde bola zima. Chata bola nevykúrená. Otec bol kedysi v pohode, kým nespoznal priateľku, terajšiu manželku. Nechceli ísť k nemu na víkendy, mama ich vždy presvedčila, aby to vydržali. Teraz sa nechce stretávať s otcom.

Podaním zo dňa 22.6.2016 oprávnený spochybnil vyjadrenie mal. detí, uviedol, že deti sú dlhodobo manipulované matkou, ktorá ich vedie k negatívnemu postoju k nemu. Má naďalej záujem o stretnutia s deťmi. Poukázal na pripojené čestné prehlásenia.

Z prehlásenia vyhotoveného dňa 16.5.2016 D. H. súd zistil, že menovaná po prečítaní zápisnice o výsluchu detí sa rozhodla podať svedecké prehlásenie, v ktorom uviedla, že nie je pravdou, že by H. udrela /dala jej facku/, že by dievčatám neuvolnila kúpeľňu, že by vystupovala pred kňazom ako ich biologická matka.

Z prehlásenia Š. R., miestny farár, Rímskokatolícka cirkev, zo dňa 2.5.2016 súd zistil, že po prečítaní zápisnice o výsluchu detí považuje za potrebné podať svedecké prehlásenie. Slečna D. nikdy nevystupovala v úlohe genetickej matky mal. H., správala sa k nej citlivo, ohľaduplne a s láskou. Prekvapilo ho, že pán H. mal deti zverené do jeho starostlivosti. Matka H. sa mu predstavila, prišla s tým, že má právo vedieť čo sa s dieťaťom deje, či má byť pokrstená. Nemusel falšovať nejaký podpis alebo podsúvať nejakú prihlášku. Ak jeden rodič prejaví záujem o sviatosťnú prípravu pre svoje dieťa, tak sa mu vyhovie. Uprosil matku, aby túto sviatosť nezmarila a nepokazila dcére radosť, lebo H. sa na túto udalosť pripravovala. Matke bol vďačný za to, že nepodnikla žiadne kroky, ktoré by zmarili tento zámer. Z prehlásenia H. C., farár farnosť I. zo dňa 18.5.2016, súd zistil, že po prečítaní zápisnice o výsluchu detí sa rozhodol podať prehlásenie. D. H., vtedy ešte slečna I. nikdy nevystupovala v úlohe biologickej matky mal. H. Z. H. si ju dobrovoľne vybrala za svoju krstnú mamu.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Podľa § 272 ods. 2 O.s.p. pred nariadením výkonu rozhodnutia sudca písomne vyzve toho, kto odmieta podrobiť sa súdnemu rozhodnutiu alebo neplní súdom schválenú dohodu o výchove maloletých detí a o úprave styku s nimi, aby sa súdnemu rozhodnutiu podrobil alebo aby súdom schválenú dohodu plnil. V tejto výzve upozorní tiež na následky neplnenia povinnosti ustanovených v rozhodnutí alebo dohode. Podľa § 272 ods. 3 druhá veta O.s.p. ak sa javí, že účel výzvy možno lepšie dosiahnuť pojednávaním, sudca je oprávnený nariadiť pojednávanie a môže naň predvolať povinného, oprávneného, maloleté

dieťa, zástupcu príslušného orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately alebo zástupcu príslušného orgánu obce.

Podľa článku 3 odsek 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

Podľa článku 12 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, sú štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru povinné zabezpečiť dieťaťu, ktoré je schopné formulovať svoje vlastné názory právo slobodne sa vyjadrovať o všetkých záležitostiach, ktoré sa ho dotýkajú, pričom sa názorom detí musí venovať primeraná pozornosť zodpovedajúca ich veku a úrovni.

S poukazom na citované zákonné ustanovenia a vyššie uvedené skutočnosti súd s prihliadnutím v prvom rade na záujem maloletých detí pristúpil k ich vypočutiu jednak prostredníctvom kolízneho opatrovníka, ale i priamo súdom. Súd je nielen v zmysle Dohovoru o právach dieťaťa, ale najmä v zmysle Zákona o rodine povinný prihliadať na názor dieťaťa, ktoré má právo sa v tomto konaní vyjadriť, keďže ide o zásadnú vec týkajúcu sa jeho samého. Právo maloletého dieťaťa vyjadriť slobodne svoj názor vo veciach, ktoré sa ho týkajú, je jeho nepopierateľným právom (§ 100 ods. 3 O.s.p., 43 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine). V konečnom dôsledku však posúdenie záujmu dieťaťa prináleží súdu. Jeho úlohou je korigovať predstavy a názory maloletého dieťaťa o tom, čo je pre neho za danej situácie vhodné a čo nie (porov. uznesenie Ústavného súdu Českej republiky vo veci III. ÚS 707/04, IV. ÚS 288/04, III. ÚS 2150/07, I. ÚS 3082/10). Vzhľadom na vek maloletých detí má súd za to, že sú už rozumovo natoľko vyspelé, aby boli schopné svoje stanovisko jasne formulovať. Preto súd prihliadol k ich vyjadreniu.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že stretávanie sa otca s maloletými deťmi neprebíha tak, ako bolo nariadené rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 25P/33/2014-91 zo dňa 23.06.2014. Súd mal preukázané, že maloleté deti Z. a H. stretávanie sa s otcom odmietajú. Tento ich odmietavý postoj vychádza zrejme z negatívneho zážitku (alebo zážitkov), ktoré mali v súvislosti so správaním sa otca, keď sám oprávnený vo svojej výpovedi potvrdil, že dňa 26.02.2015 na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č.k. 25P/33/2014 prevzal od matky maloleté deti, počas stretnutia došlo ku konfliktu s Z., ktorú poslal preč z dôvodu, že sa správala nezdvorilo a neslušne a matke vrátil len mladšiu dcéru. Otec sa následne nezaujímal, kde sa Z. nachádza, nesnažil sa ju kontaktovať. Obe deti vnímali správanie otca voči nim obmedzujúco /odoberanie mobilného telefónu, nutnosť učiť sa celý víkend/, od otca očakávali program. Obe zhodne vnímajú zmenu v správaní otca odkedy má partnerku, aktuálne manželku. Obe otcovi zazlievajú, že ich nezobral do jeho domácnosti, pričom jeho syna nevideli. Vyslovili výhrady, že stretnutia prebiehali v cudzom prostredí, v čajovni, kde si mali robiť aj školské povinnosti, nepáčilo sa im, že otec očakával od nich návštevy kostola, učenie cez víkendy, absolvovanie mimoškolských aktivít. Deti sa vyjadrovali aj k fyzickému kontaktu jeho partnerky s H.. Deti vyjadrili svoj názor opakovane, ich odmietavý postoj k otcovi prevláda dlhodobo a pravdepodobne je spôsobený prítomnosťou novej partnerky otca a založením si novej rodiny otca.

Je nesporné, že od februára 2015 stretnutia maloletých detí s otcom neprebíhali. Ohľadom stretnutí v dňoch 28.10.2014 a 30.10.2014 je rozpor v tvrdení a vyjadrení každého z rodičov Avšak súd mal preukázané, že otec nevyužíval plne rozsah styku v zmysle exekučného titulu minimálne v dňoch 4.11.2014, 6.11.2014, 11.11.2014, 13.11.2014, keďže sám potvrdil, že v daných termínoch sa nerealizoval styk s deťmi z dôvodov na jeho strane. Z vyjadrení maloletých detí je zrejme, že otca maloleté deti naposledy videli dňa 17.03.2015, pričom mal. H. uviedla, že v minulom období otca čakala, viackrát však na stretnutia neprišiel. Od času, kedy otca videli naposledy, otec ich nekontaktoval.

V konaní sa nepotvrdilo podozrenie, ktoré otec vyslovil na adresu matky, že deti vedome odmieta otcovi dávať, manipuluje ich a bráni mu v styku s nimi, nakoľko podľa jeho názoru nespracovala rozchod rodičov a prejavuje sa voči novej rodine žiarlivo. Skutočnosť, že sú to práve maloleté deti, ktoré odmietajú stretnutia s otcom potvrdzujú aj vyjadrenia maloletých detí, ktoré uviedli vo svojich výpovediach na tunajšom súde, ako aj na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny.

Zo svedeckých vyhlásení D. H., Š. R. Z. H. C. je nesporné, že tieto vyhlásenia podali uvedené osoby po oboznámení sa so zápisnicou o vypočutí detí pravdepodobne oprávneným, z dôvodu potreby reagovať na vyjadrenia detí, ktoré spochybňovali. Bez ohľadu na tieto prehlásenia je nevyhnutné konštatovať, že vzťah detí k otcovi sa zmenil, aktuálne k odmietaniu otca. Nemožno však jednoznačne konštatovať, že by dôvody odmietania spôsobila matka, t.j. povinná. Je nesporné, že deti svoje pocity a výhrady voči otcovi sformulovali do svojich vyjadrení, ktoré nespočívajú len v námietkach voči správaniu partnerky otca /fyzický trest, vystupovanie v pozícii matky/, ktoré vyššie uvedené osoby spochybňujú,

ale voči samotnému otcovi a jeho prístupu k deťom. Je nesmierne dôležité pre maloleté deti, aby sa v prítomnosti otca cítili dobre, šťastne a spokojne. Pokiaľ ich otec neuvedie do svojej novej domácnosti a rodiny, deti túto skutočnosť vnímajú nesporne ako negatívnu vo vzťahu k otcovi. V prípade, že vznikne konflikt v podobe hádky so staršou dcérou, jej odchodu na podnet otca, pričom mladšia dcéra je svedkom tohto konfliktu, je opäť potrebné zo strany otca zvoliť prístup prijateľný s prihliadnutím na vek detí a potrebu oboznámiť ich s novou situáciou na strane otca. Otec ako rodič musí zvoliť formu, spôsob a prístup k deťom a začleniť ich do novej rodiny prijateľným a vhodným spôsobom tak, aby deti nevnímali odlúčenie a ich nutný ústup do pozadia pri novej rodine otca. Napokon je potrebné poukázať i na skutočnosť, že deti ťažko prijímajú fakt, že nemajú možnosť navštíviť domácnosť otca a nepoznajú ani ďalšie dieťa otca.

Vzhľadom na uvedené dôvody, s prihliadnutím na záujem detí, vek mal. Z., ktorá o mesiac dovŕši plnoletosť a vek H., ktoré obe vyjadrili svoj názor a ich aktuálny postoj k otcovi je jednoznačný, súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na výkon rozhodnutia odovzdaním detí oprávnenému v čase súdom určených stretnutí. Násilným spôsobom výkonu rozhodnutia by sa nedosiahol očakávaný cieľ a nesplnil by sa účel, práve naopak takýmto spôsobom pri došlo k ďalšiemu odmietaniu. Súd dáva do pozornosti rodičom, že najvhodnejším spôsobom je prehodnotenie ich postoja, komunikácie, zlepšenie rodičovskej zručnosti, prípadne využitie odbornej psychologickéj intervencie, ktorou by sa docielilo obnovenie vzťahu otec-dieťa s postupným začatím realizácie stretnutí otca s mal. deťmi.

Ohľadom návrhu oprávneného nariadením výkonu rozhodnutia zastavením výplát prídavkov na maloleté deti povinnej vzhľadom na nerealizovanie styku súd uvádza nasledovné: Občiansky súdny poriadok umožňuje súdu s cieľom donútiť povinného dobrovoľne plniť vykonateľné rozhodnutie uložiť mu pokutu, pozastaviť vyplácanie prídavku na dieťa alebo maloleté dieťa odňať. V danom prípade by, podľa názoru súdu, nariadenie výkonu rozhodnutia ukladaním pokút, či pozastavenie vyplácania prídavku na maloleté dieťa matke dôvod, pre ktorý deti odmietajú styk s otcom žiadnym spôsobom neodstránilo a prípadné rozhodnutie o realizácii výkonu rozhodnutia by tak v konečnom dôsledku nesmerovalo voči matke ako povinnej, ale v prípade násilného odňatia detí matke a odovzdanie otcovi v čase úpravy styku by postihlo predovšetkým maloleté deti. Maloleté deti svoj názor vyjadrili ústne pred ÚPSVaR a súdom vo svojich výpovediach, kedy vyslovene uviedli, že sa s otcom stretávať nechcú. Súd ma pritom za preukázané, že vzťah medzi otcom a maloletými deťmi je v tomto období silne narušený. V tejto súvislosti súd poukazuje na nález Ústavného súdu Českej republiky II.ÚS3765/11 zo dňa 13.03.2012, podľa citovaného rozhodnutia "je neprípustné ukladať rodičovi sankcie za to, že aktívne nepôsobí na dieťa v tom smere, aby malo záujem o styk s druhým rodičom, pokiaľ kontaktu nebráni. V týchto konaniach je treba zobrať do úvahy i postoj neplnoletej osoby a to už od relatívne útleho veku. Nemožno sa domnievať, že vzhľadom k nízkemu veku nie je dieťa schopné prejaviť svoje názory a že tieto názory nemusia byť rešpektované..." S právnymi vetami uvedenými v uvedenom rozhodnutí Ústavného súdu Českej republiky sa Okresný súd Bratislava II plne stotožňuje.

Pri akomkoľvek rozhodovaní o veciach týkajúcich sa maloletých detí súd v prvom rade prihliadnuť na záujem maloletého dieťaťa. V tomto prípade by však nariadenie výkonu rozhodnutia odňatím maloletých detí nebolo v záujme maloletých detí. Maloleté deti vyjadril svoj odmietavý postoj k stretnutiu s otcom opakovane. Násilné odňatie maloletých detí matke počas vykonávania styku v zmysle exekučného titulu a ich odovzdanie otcovi by mohlo u maloletých spôsobiť traumu, ktorú by v budúcnosti len ťažko prekonali. Inými slovami, nariadenie výkonu rozhodnutia by žiadnym spôsobom nezlepšilo vzťah otca s maloletými deťmi práve naopak nepochybne by došlo k zhoršeniu ich vzájomného vzťahu. Nútený výkon rozhodnutia by v deťoch mohol vyvolať trvalé a nezvratné odmietanie otca, čo je v rozpore nielen so záujmom otca, ale najmä detí. Napriek tomu, že Dohovor o právach dieťaťa akcentuje právo dieťaťa, ktoré žije oddelene od svojho rodiča, aby udržiavalo pravidelný priamy styk s oboma rodičmi okrem prípadu, kedy by to bolo v rozpore s najlepšimi záujmami maloletého dieťaťa. V danom prípade treba zdôrazniť, že rodičovská dohoda o úprave styku plne rešpektuje právo detí na styk s oboma rodičmi. Okolnosti, ktoré na strane maloletých detí bránia jej skutočnému napĺňaniu však nie je možné odstrániť núteným výkonom rozhodnutia, fyzické násilné odňatie detí od matky by sa nedalo označiť za konanie v súlade s najlepším záujmom detí.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písmeno a) Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo začať i bez návrhu (§ 81 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku s poukazom na § 176 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3/ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. I,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.